

ЛУЦЬКИЙ МІСЬКРАЙОННИЙ СУД ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

В И Р О К
І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

22 травня 2025 року

м. Луцьк

Луцький міськрайонний суд Волинської області у складі:
головуючого - судді Артиша Я.Д.,
при секретарі судового засідання Данилюк Д.Б.,
розглянувши у відкритому судовому засіданні в порядку спеціального судового
провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) кримінальне провадження,
внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22023030000000860 від 02
листопада 2023 року відносно **Буйволова Сергія Володимировича**, 12 травня 1989
року народження, уродженця м. Краснодон Луганської області, зареєстрованого в
м.Сорокине, вул. Чайковського, буд. 42, Довжанського району Луганської області,
громадянина України, українця, із вищою освітою, не працює, не судимого,
у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 7
ст.111-1 КК України,
за участю прокурора Зубаня С.О.,
захисника Любчича В.С.,

В С Т А Н О В И В:

Буйволов С.В., будучи, проросійськи налаштованою особою, яка за порушення
дисципліни в 2014 році звільнена з посади оперуповноваженого сектору карного
розшуку Краснодонського міського відділу ГУМВС України у Луганській області, не
пізніше жовтня 2023 року більш точна дата та час органом досудового розслідування
не встановлена, перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Старобільськ
Старобільської міської територіальної громади Старобільського району Луганської
області, прийняв пропозицію від невстановлених під час досудового розслідування
осіб із числа представників окупаційної адміністрації держави-агресора російської
федерації та надав добровільну згоду на зайняття посади у незаконному
правоохоронному органі, мовою оригіналу: «Отдел министерства внутренних дел
российской федерации «Старобельский», створеному на тимчасово окупованій
території Старобільської міської територіальної громади Старобільського району
Луганської області.

Починаючи не пізніше жовтня 2023 року Буйволов С.В., усвідомлюючи
суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи його суспільно небезпечні
наслідки і бажаючи їх настання, добровільно та ініціативно зайняв посаду, мовою
оригіналу «врио начальника ОМВД россии «Старобельский», із місцем фактичного
розташування: Луганська область, м. Старобільськ, вул. Айдарська (раніше Фрунзе),
буд. 20, колишнє приміщення Старобільського РУП ГУНП України у Луганській
області, при цьому розуміючи, що вказаний незаконний правоохоронний орган
фактично узурпував виконання повноважень підрозділів Національної поліції
України.

Відповідно до займаної Буйволовим С.В. посади, останній наділений
повноваженнями діяти від імені незаконно створеного правоохоронного органу, що
функціонує в інтересах окупаційної влади за стандартами держави-агресора на
тимчасово окупованій території м. Старобільськ Старобільської територіальної
громади Старобільського району Луганської області, реалізація яких в свою чергу
забезпечує становлення та зміцнення окупаційної влади рф шляхом утворення і
функціонування незаконно створеного окупаційного правоохоронного органу рф на

окупованій території України.

Так, Буйолов С.В., в порушення конституційних прав та свобод людини і громадянина, діючи умисно, підтримуючи діяльність окупаційної адміністрації держави-агресора на території Старобільської територіальної громади Старобільського району Луганської області та реалізуючи її рішення, будучи мовою оригіналу «врио начальника ОМВД россии «Старобельский» у незаконному правоохоронному органі – мовою оригіналу «Отдел министерства внутренних дел российской федерации «Старобельский», на виконання наданих йому владних повноважень у вказаному органі, забезпечував впровадження та реалізацію положень кримінального та адміністративного законодавства рф на тимчасово окупованій території Старобільської територіальної громади Старобільського району Луганської області, шляхом застосування норм кримінального та адміністративного кодексів держави-агресора до осіб, які вчинили правопорушення виходячи із економічних і політичних реалій російського суспільства, чим порушував конституційні гарантії особи на справедливий і неупереджений суд на окупованій території України.

За таких обставин, суд дійшов висновку про винуватість Буйолова С.В. в у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, та їх кваліфікує, як вчинення кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч.7 ст. 111-1 КК України.

Судовий розгляд вказаного кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченого Буйолова С.В. у спеціальному судовому провадженні на підставі ухвали суду від 28 січня 2025 року, прийнятої з урахуванням тих обставин, що Буйолов С.В., який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, переховується на тимчасово окупованій території України, про розпочате щодо нього кримінальне провадження повідомлявся шляхом опублікування повідомлення в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора, як це визначено ч. 8 ст. 135 КПК України.

Разом з тим, судом при проведенні спеціального судового провадження виконані вимоги, передбачені ст.ст. 297-5, 323 КПК України. Так, обвинувачений Буйолов С.В. неодноразово викликався до суду шляхом публікації судових повісток про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження – газеті «Урядовий кур'єр» та на сайті «Судової влади України».

В призначені судові засідання обвинувачений Буйолов С.В. не з'явився, не повідомив суд про поважність причин свого неприбуття, і від нього не надійшло заяв або клопотань про неможливість прийняття участі в судовому засіданні або відкладення судового розгляду.

У зв'язку з цим обвинувачений Буйолов С.В. не допитаний судом в якості обвинуваченого по суті висунутого йому обвинувачення.

Разом з тим, захист обвинуваченого за призначенням здійснював фахівець в галузі права - адвокат Любич В.С.

В судових дебатах захисник - адвокат Любич В.С. зазначив, що докази, надані стороною обвинувачення у своїй сукупності, не містять таких доказів, які б доводили склад кримінального правопорушення, передбачений ч. 7 ст. 111-1 КК України, який інкримінований Буйолоу С.В., оскільки не доведена суб'єктивна та об'єктивна сторона вказаного злочину. Стороною обвинувачення не доведений факт добровільності зайняття Буйолом С.В. посади в незаконному органі, тому просив суд визнати Буйолоа С.В. невинуватим та виправдати у зв'язку з відсутністю в його діях складу кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Незважаючи на позицію захисника щодо відсутності в діях обвинуваченого Буйолова С.В. складу кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, його доводи повністю спростовуються наступними доказами, наданими стороною обвинувачення та дослідженими безпосередньо в судовому засіданні.

Так, свідок Прозеба О.А. повідомила, що до 2014 року працювала на посаді слідчого відділення розслідування загально-кримінальних злочинів СВ Красноданського МВ ГУМВС України у Луганській області. Під час розслідування деяких кримінальних проваджень в ході виконання доручень слідчого перетинилась з Буйволовою С.В., який був оперуповноваженим. Під час початку бойових дій на території Луганської області у 2014 році, за наказом керівництва УМВС у Луганській області вона, разом з іншими колегами, евакуювалась до м. Сєвєродонецьк. Буйволов С.В. продовжив працювати у так званому «мвд лнр». Виїхати у 2014 році з окупованої території України можна було без проблем. Вподальшому, після початку повномасштабного вторгнення в мережні «Інтернет» побачила відео про прийняття присяги «працівниками ОМВД России «Старобельський», на якому впізнала Буйволова С.В., з яким разом працювали у Красноданському МВ УМВС України у Луганській області. Останній на вказаному відео знаходився у формі російського зразка з шевронами.

Оцінюючи показання, дані в судовому засіданні свідком, суд вважає їх правдивими, оскільки вони є логічними, послідовними, не суперечать іншим встановленим судом фактичним обставинам справи. Зазначені показання безпосередньо отримані судом в ході судового розгляду відповідно до вимог ч.ч.3-5 ст. 95 КПК України, а тому підстав не приймати їх за основу у суду немає.

Крім цього, винність Буйволова С.В. у вчиненні ним кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, об'єктивно підтверджується також і іншими доказами у кримінальному провадженні, які безпосередньо досліджено в суді.

Так, протоколом огляду від 24 листопада 2023 року та долученим до нього оптичним диском CD-R, де об'єктом огляду була інформація на сайті «ZOV ЛНР» за посиланням «<https://lnr-news.ru/incident/2023/10/27/274979.html>» від 27 жовтня 2023 року під назвою «Сотрудники внутренней службы» ОМВД России «Старобельський» прийняли Присягу сотрудника органов внутренних дел Российской Федерации», та де розміщена публікація (мовою оригіналу) наступного змісту: «Сегодня в нашем ОМВД состоялось очень важное и знаковое событие. Сотрудники, в количестве 43 человека приняли присягу рф. Етого дня все с нетерпением ждали. Готовились тщательно, сотрудники подходили, интересовались, как будет проходить торжественное мероприятие» - рассказал Сергей Буйволов, врио начальника ОМВД «Старобельський». Цим же відео зафіксовано безпосередню участь «в урочистих заходах» присязі «Сотрудника внутренней службы ОМВД России Старобельський» - Буйволова С.В.

Протокол пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 30 листопада 2024 року, з якого вбачається, що свідок Водінов А.О. впізнав на фотознімку №2 Буйволова С.В., стосовно якої попередньо надав покази.

Протокол огляду інтернет сторінки за посиланням «<https://lnr-news.ru/incident/2023/10/27/274979.html>» від 30 листопада 2023 року та долученим до нього оптичним диском CD-R, за участю свідка Водінова А.О., в ході якого останній за ознаками зовнішності, формою та виразом обличчя, статуєю, впізнав під час «урочистих заходів зі складання присяги» - Буйволова С.В., 12 травня 1989 року народження.

Протокол пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 14 серпня 2024 року, з якого вбачається, що свідок Загrevич Н.В. впізнала на фотознімку №3 Буйволова С.В., стосовно якої попередньо надав покази.

Протокол огляду інтернет сторінки за посиланням «<https://lnr-news.ru/incident/2023/10/27/274979.html>» від 14 серпня 2024 року та долученим до нього оптичним диском CD-R, за участю свідка Загrevич Н.В., в ході якого остання за ознаками зовнішності, формою та виразом обличчя, статуєю, впізнала під час «урочистих заходів зі складання присяги» - Буйволова С.В., 12 травня 1989 року народження.

Протокол пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 11 жовтня 2024 року, з якого вбачається, що свідок Поцілуєв В.В. впізнав на фотознімку №2 Буйволова С.В., стосовно якої попередньо надав покази.

Протоколом огляду інтернет сторінки за посиланням «<https://lnr-news.ru/incident/2023/10/27/274979.html>» від 11 жовтня 2024 року та долученим до нього оптичним диском CD-R, за участю свідка Поцілуєва В.В., в ході якого останній за ознаками зовнішності, формою та виразом обличчя, статурою, впізнав під час «урочистих заходів зі складання присяги» - Буйволова С.В., 12 травня 1989 року народження.

Довідкою про перебування на службі в органах міліції від 14 травня 2024 року, з якої слідус, що Буйволов С.В. перебував на службі в органах міліції та звільнений 29 грудня 2014 року з посади оперуповноваженого сектору карного розшуку Краснодонського міського відділу міліції в званні «лейтенант міліції»

Протоколом огляду інтернет сторінки «Rusprofile» (мовою оригіналу) від 17 червня 2024 року та долученими до нього оптичним диском CD-R, якими зафіксовано створення, реєстрацію та присвоєння коду юридичної особи 09 березня 2023 року, так званому «псевдодержавному органу» мовою оригіналу: «Отдел министерства внутренних дел российской федерации «Старобельский», який знаходиться за адресою: «луганська народна республіка», Старобельський р-н, м. Старобельськ, вул. Фрунзе, буд. 20.

Протоколом огляду від 15 жовтня 2024 року, інформації в пошуковій системі «Google» за запитом «Старобільський РВ ГУНП України у Луганській області», яким встановлено, що Старобільський РУП ГУНП в Луганській області знаходився за адресою: Луганська область, м. Старобільськ, вул. Айдарська, 20.

Протокол огляду від 17 червня 2024 року та долученими до нього скріншотами та оптичним диском CD-R, де об'єктом огляду був інтернет-сайт «Миротворець», яким було встановлено анкетні дані Буйволова Сергія Володимировича, 12 травня 1989 року народження, а також те, що він колишній працівник органах внутрішніх справ.

Протоколом огляду інтернет сторінки «Народный совет лнр «Закон о полиции»» (мовою оригіналу) від 25 липня 2024 року та долученим до нього оптичним диском CD-R, яким передбачено так звані «правові підстави» закріплені у ст.ст. 2, 6, 8 указанного псевдо «закону» діяти від імені незаконно створеного правоохоронного органу, що функціонує в інтересах окупаційної влади за стандартами держави-агресора на тимчасово окупованій території м. Старобельський Луганської області, реалізація яких в свою чергу забезпечує становлення та зміцнення окупаційної влади рф шляхом утворення і функціонування незаконно створеного окупаційного правоохоронного органу рф на окупованій території України.

Протоколом огляду інтернет сторінки «Народный совет лнр «Закон о полиции»» (мовою оригіналу) від 23 липня 2024 року та долученими до нього оптичним диском CD-R, в ході якого було виявлено документ т.зв. «Указ Главы Луганской народной республики об упразднении Министерства внутренних дел Луганской Народной Республики 26.04.2023».

Відповіддю з ЦПМУ ДМС щодо документування громадянина України Буйволова С.В. паспортом громадянина України серії ЕН №408999.

Листом з Міністерства закордонних справ України від 28 червня 2024 року, яким доводиться, що Буйволов С.В. з клопотаннями про вихід з громадянства України та з питання оформлення подання про втрату ним громадянства України, не звертався, а відтак продовжує перебувати громадянином України.

Вищевказані письмові докази, суд вважає належними та допустимими, оскільки вони містять відомості щодо фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження та підлягають доказуванню, а також отримані та надані стороною обвинувачення в порядку, встановленому КПК України.

Також, судом встановлено, що дане кримінальне провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) відповідає загальним засадам кримінального провадження, з урахуванням особливостей, встановлених законом. Стороною обвинувачення під час досудового розслідування використані всі передбачені законом можливості для дотримання прав обвинуваченого, зокрема, право на захист, на доступ до правосуддя, таємницю спілкування, невтручання у приватне життя. Крім того, про час та дату всіх судових засідань Буйволов С.В. повідомлявся

у передбачений законом спосіб шляхом публікації судової повістки про виклик в газеті «Урядовий кур'єр» та оголошення про його виклик на офіційному веб-сайті судової влади України, тобто відповідно до ч. 8 ст. 135 КПК України він вважається таким, що належним чином повідомлений про виклик.

Оцінивши кожен доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність належних, допустимих та достовірних доказів - з точки зору достатності та взаємозв'язку, суд вважає, що вони узгоджуються між собою і в своїй сукупності доводять подію кримінального правопорушення, вину Буйволова С.В. в його вчиненні, а також є достатніми для прийняття законного та обґрунтованого рішення у кримінальному провадженні.

За таких обставин, суд приходить до висновку, що дослідженими в судовому засіданні показаннями свідка, а також протоколами огляду, та іншими документами, підтверджується поза розумним сумнівом факт добровільного зайняття громадянином України Буйволовим С.В., будучи колишнім працівником правоохоронного органу, посади у незаконному правоохоронному органі, мовою оригіналу: «Отдел министерства внутренних дел российской федерации «Старобельский», створеному на тимчасово окупованій території Старобільської міської територіальної громади Старобільського району Луганської області та виконання ним відповідних службових обов'язків.

При цьому, суспільна небезпека таких дій полягає в тому, що обвинувачений, в силу своїх знань у сфері юриспунденції, життєвого досвіду та вмінь за результатами попереднього місця роботи, допомагає державі - агресору створити вертикаль незаконних органів влади та приймає участь в реалізації та підтримці її рішень, оскільки саме така вертикаль загалом є основою функціонування державного механізму, а саме такі дії є нічим іншим, ніж перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, що завдає шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Також, вказані дії Буйволова С.В. характеризуються прямим умислом, оскільки він безумовно усвідомлював факт окупації та агресії з боку РФ та створення окупаційною владою незаконних органів, яким притаманні функції правоохоронних. Так, Буйволов С.В., будучи в минулому оперуповноваженим сектору карного розшуку Краснодонського міського відділу ГУМВС України у Луганській області, та маючи значний професійний стаж, не міг не розуміти незаконності вчинених ним дій та їх наслідків.

З показань допитаного в судовому засіданні свідка, а також огляду відеоролика з участю Буйволова С.В. вбачається, що останній підтримував режим окупаційної влади, добровільно, виявив бажання влаштуватися на роботу в «отдел мвд росии», в процесі виконання своїх обов'язків, Буйволов С.В. поводив себе спокійно та пишаючись своєю «сумлінною працею».

Зазначене є свідченням невимушеності його поведінки, відсутності будь-якого примусу щодо нього, а відтак, і цілковитої добровільності його дій.

Окрім того, стороною захисту не надано відомостей про те, що Буйволов С.В. будь-яким чином повідомляв компетентним органом України про здійснення на нього тиску з боку представників окупаційної влади тощо.

Таким чином, суд приходить до висновку, що в судовому засіданні доведена вина Буйволова С.В. у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України.

У відповідності до вимог ст.ст. 50, 65 КК України, при призначенні покарання обвинуваченому Буйволову С.В., суд враховує ступінь тяжкості вчиненого ним кримінального правопорушення, яке відповідно до вимог ст. 12 КК України, відноситься до категорії особливо тяжкого злочину, дані про його особу та обставини справи, що пом'якшують та обтяжують покарання.

Обставин, що пом'якшують та обтяжують покарання обвинуваченого

Буйволова С.В., суд не вбачає.

Поряд з цим, призначаючи покарання обвинуваченому Буйволову С.В. суд враховує те, що останній, як громадянин України, вчинив умисний особливо тяжкий злочин проти основ національної безпеки України в період встановленого в Україні воєнного стану, фактично підтримуючи ідеї військово-політичного керівництва російської федерації щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до української нації та державності, а також антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території і населення та націлені на агресивну ідеологічну мотивацію і розповсюдження таких же настроїв у решти населення Луганської області та інших тимчасово окупованих територій і заперечення української державності, інформацію про стан здоров'я обвинуваченого, який не перебуває на обліках у лікаря нарколога чи психіатра та за допомогою до них не звертався, відомості про те, що останній раніше до кримінальної відповідальності не притягувався, має на утриманні неповнолітню дитину, та на даний час проживає на тимчасово окупованій території.

З урахуванням наведеного, суд призначає обвинуваченому Буйволову С.В. покарання, в межах санкції частини статті, за якою він засуджується, у виді позбавлення волі, з призначенням додаткових покарань у виді конфіскації всього належного йому майна на праві приватної власності та з позбавленням права обіймати посади у правоохоронних органах.

Разом з цим, підстав для застосування ст.ст. 69, 75 КК України до обвинуваченого Буйволова С.В., суд не знаходить.

Суд вважає, що дане покарання буде необхідним і достатнім для виправлення та перевиховання обвинуваченого Буйволова С.В. та попередження вчинення ним нових кримінальних правопорушень, так і іншими особами.

Крім того, враховуючи те, що Буйволов С.В. вчинив особливо тяжкий злочин, суд вважає за необхідне на підставі ст. 54 КК України, позбавити його спеціального звання - «лейтенант міліції».

Витрати на залучення експерта у кримінальному провадженні відсутні.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 368, 370, 373, 374 КПК України, суд,

У Х В А Л И В:

Визнати винним **Буйволова Сергія Володимировича** у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України і призначити йому покарання у виді позбавлення волі на строк **14 (чотирнадцять)** років з конфіскацією всього належного йому майна на праві приватної власності та з позбавленням права обіймати посади у правоохоронних органах на строк **15 (п'ятнадцять)** років.

На підставі ст. 54 КК України позбавити **Буйволова Сергія Володимировича** спеціального звання - «лейтенант міліції».

Строк відбування покарання **Буйволову Сергію Володимировичу** обчислювати з моменту приведення вироку до виконання, тобто з моменту його фактичного затримання.

Строк відбування покарання у виді позбавлення права обіймати посади у правоохоронних органах, обчислювати з моменту відбуття основного покарання.

Обраний в порядку ч. 6 ст. 193 КПК України відносно **Буйволова Сергія Володимировича** запобіжний захід у вигляді тримання під вартою залишити попередній до набрання вироком законної сили.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Волинського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення через Луцький міськрайонний суд Волинської області.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копію вироку після проголошення негайно вручити учасникам судового провадження.

Інформацію про ухвалений вирок, опублікувати у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження згідно з положеннями ст. 297-5 КПК України та на офіційному веб-сайті суду.

Головуючий: /підпис/

Згідно з оригіналом:

Суддя Луцького міськрайонного суду

Я.Д. Артиш